
Stanowisko Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych w sprawie poselskiego projektu ustawy Prawo o adwokaturze - przedstawione Komisji Sprawiedliwości Sejmu RP

Palestra 34/10(394), 135-136

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STANOWISKO

Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych w sprawie poselskiego projektu ustawy Prawo o adwokaturze — przedstawione Komisji Sprawiedliwości Sejmu RP

Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych wyraża opinię, że poselski projekt ustawy Prawo o adwokaturze (druk sejmowy nr 566) postulujący połączenie zawodu adwokata i radcy prawnego oraz utworzenie jednego samorządu zawodowego, jest jedynym logicznym rozwiązaniem kwestii zasad i form świadczenia pomocy prawnej w obecnej sytuacji społeczno-gospodarczej Kraju.

Prezydium KRRP uważa, że sztuczny podział osób uprawnionych do zawodowego świadczenia pomocy prawnej na adwokatów i radców prawnych będący reliktem dawnego systemu, nie jest potrzebny podmiotom pomocy tej potrzebującym, strzeże tylko wąskiego „dobra” grupowego jego członków, neguje zasadę powszechnej dostępności do zawodowej pomocy prawnej i zdrowej konkurencji między osobami świadczącymi tę pomoc.

Przy obecnym zapotrzebowaniu na fachową pomoc prawną w różnych dziedzinach ani adwokatura, ani radcowie prawni z osobną zapotrzebowaniu temu nie mogą sprostać. Dostrzegł to Sejm uchwalając, a następnie nowelizując ustawę o działalności gospodarczej, której art. 24 umożliwił członkom obu zawodów świadczenie pomocy prawnej w nowych formach, nieznanych dotąd ich ustawom ustrojowym. Na skutek tego przestały praktycznie istnieć poważniejsze różnice między oboma zawodami, a szukające pomocy prawnej podmioty gospodarcze uzyskały prawo swobodnego wyboru osoby, która tę pomoc ma świadczyć, niezależnie od jej tytułu zawodowego.

W olbrzymiej większości państw zachodnich podział na adwokatów — świadczących pomoc prawną osobom fizycznym i radców prawnych zajmujących się udzielaniem pomocy prawnej wyłącznie sektorowi gospodarczemu, jest nieznaną. Wszyscy uprawnieni do udzielania pomocy prawnej są adwokatami, jakkolwiek posiadają różne kwalifikacje merytoryczne, w których się specjalizują.

Należy zwrócić uwagę, że w międzynarodowych sporach gospodarczych radcowie prawni występujący w imieniu polskich podmiotów gospodarczych natrafiają na trudności przy występowaniu przed sądami, jeżeli nie są równocześnie wpisani na listę adwokatów.

Polska ma w niedalekiej przyszłości przystąpić do Rady Europy, rozszerza stosunki z Europejską Wspólnotą Gospodarczą. Powoduje to nie tylko konieczność upodobnienia do przyjętych w państwach członkowskich struktur gospodarczych lecz również struktury świadczenia pomocy prawnej. Poselski projekt ustawy Prawo o adwokaturze postulat ten spełnia.

Organy samorządu radców prawnych, od dość długiego już czasu, doszły do wniosku, że utworzenie w 1962 r. nowego zawodu radcy prawnego, mające na celu pozabawienie adwokatury prawa do udzielania pomocy prawnej sektorowi gospodarki uspołecznionej, jest nieadekwatne do przekształcającego się systemu społeczno-gospodarczego i że w najbliższej przyszłości oba zawody winny

ulec połączeniu. Dlatego też Krajowa Rada Radców Prawnych opracowując na przełomie lat 1989/90 szczegółowe założenia do nowelizacji ustawy o radcach prawnych, które stały się podstawą poselskiego projektu zmiany tej ustawy, proponowała daleko idące zbliżenie obu zawodów. Z uwagi na negatywne stanowisko Naczelnej Rady Adwokackiej w przedmiocie połączenia zawodów, w celu uniknięcia kontrowersji między oboma środowiskami, zaproponowano tylko rozwiązanie przejściowe, mające na celu daleko idące zbliżenie obu zawodów i umożliwienie ich połączenia w niedługim czasie.

Przyspieszenie społeczno-gospodarczych zmian strukturalnych w naszym Państwie, dla których właściwe ustanowienie zasad świadczenia pomocy prawnej wszelkiego rodzaju podmiotom ma olbrzymie znaczenie,

wymaga nowego spojrzenia na spetryfikowane dotychczasowymi przepisami prawa o adwokaturze i ustawy o radcach prawnych zasady wykonywania obu zawodów i uprawnień organów ich samorządów.

Proponowane w poselskim projekcie ustawy Prawo o adwokaturze nowe formy wykonywania zawodu adwokata, formy które wymuszać będą niezbędną specjalizację zawodową, a nadto zmienione i ograniczone w stosunku do obecnie obowiązujących uprawnienia organów samorządu, dadzą wszystkim podmiotom możliwość korzystania z fachowej pomocy prawnej, świadczonej przez wyspecjalizowanych w danej dziedzinie adwokatów.

Szczegółowe uwagi do projektu zgłoszą przedstawiciele Prezydium KRRP w trakcie dalszych prac legislacyjnych.
